

7. Nesprávný výklad a použití pojmu odůvodnění a neodůvodněné a nelogické neuznání příslušné judikatury;
8. Nesprávný výklad a použití pojmu kontradiktornosti odůvodnění;
9. Nesprávný výklad a použití pojmu napadnutelnosti přípravného aktu;
10. Nesprávný výklad a použití pojmu stanoviska;
11. Nesprávný výklad a použití pojmu doplnění již vydaného rozhodnutí.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná usnesením Finanzgericht Köln ze dne 19. ledna 2006 ve věci Planzer Luxembourg Sàrl proti Bundeszentralamt für Steuern

(Věc C-73/06)

(2006/C 96/08)

(Jednací jazyk: němčina)

Žaloba podaná dne 6. února 2006 Komisí Evropských společenství proti Řecké republice

(Věc C-67/06)

(2006/C 96/07)

(Jednací jazyk: řečtina)

Soudnímu dvoru Evropských společenství byla předložena dne 6. února 2006 žaloba směřující proti Řecké republice podaná Komisí Evropských společenství zastoupenou Minasem Konstantinidisem a Amparo Alcover San Pedro, členy právní služby Komise, s adresou pro účely doručování v Lucemburku.

Komise Evropských společenství navrhuje, aby Soudní dvůr:

- určil, že Řecká republika tím, že nepřijala právní a správní předpisy k dosažení souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady ze dne 25. června 2002 o hodnocení a řízení hluku ve venkovním prostředí – Prohlášení Komise ve smířícím výboru týkající se směrnice o hodnocení a řízení hluku ve venkovním prostředí⁽¹⁾, a v každém případě tím, že o nich neuvědomila Komisi, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z této směrnice;
- uložil Řecké republice náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty:

Lhůta pro provedení směrnice uplynula dne 18. července 2004.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 189, 18.7.2002, s. 12.

Soudnímu dvoru Evropských společenství byla usnesením Finanzgericht Köln ze dne 19. ledna 2006 ve věci Planzer Luxembourg Sàrl proti Bundeszentralamt für Steuern, které došlo kanceláři Soudního dvora dne 8. února 2006, podána žádost o rozhodnutí o předběžné otázce.

Finanzgericht Köln žádá Soudní dvůr, aby rozhodl o následujících otázkách:

1. Vyplývají z osvědčení podniku podle vzoru v příloze B osmé směrnice Rady 79/1072/EHS ze dne 6. prosince 1979 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se daní z obratu – Úprava vracení daně z přidané hodnoty osobám povinným k dani neusazeným v tuzemsku⁽¹⁾ závazné účinky nebo nevyvratitelná domněnka pro usazení podniku ve státě, kde bylo osvědčení vystaveno?
2. V případě záporné odpovědi na první otázku:

Má se pojem „sídlo hospodářské činnosti“ ve smyslu čl. 1 bodu 1 třinácté směrnice vykládat tak, že se jím rozumí místo, kde má společnost registrované sídlo,

nebo místo, kde se přijímají rozhodnutí obchodního řízení,

nebo místo, kde se přijímají zásadní rozhodnutí pro každodenní provoz?

⁽¹⁾ Úř. věst. L 331, s. 11; Zvl. vyd. 09/001, s. 79.